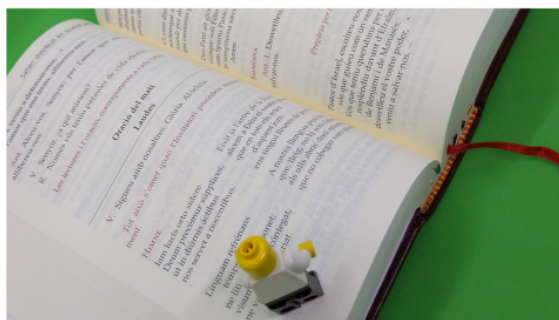
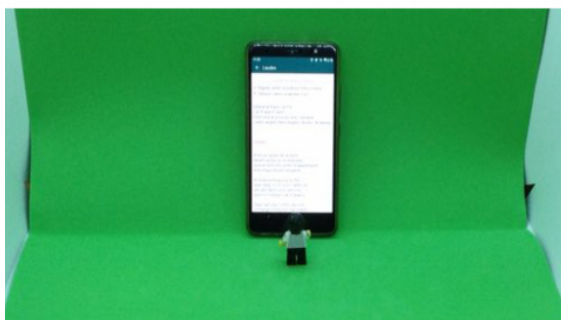
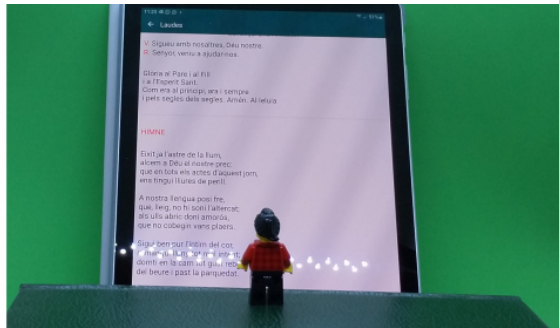
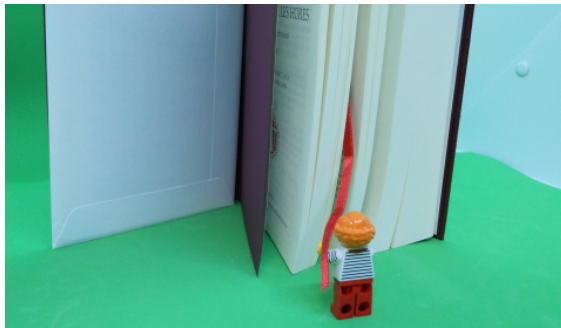

Litúrgia de les Hores, la pregària de la comunitat

Dij, 1/10/2020 per Centre de Pasto...

[El Cim s'acosta](#)

Ara que el CPL ha recuperat l'activitat habitual (aplicant les mesures de seguretat recomanades), els consells de redacció de les revistes s'estan reunint per primera vegada des de fa molts mesos. Entre moltes altres qüestions, una de les preguntes que més s'han fet és: ¿Per què durant el confinament no es va promocionar molt més la Litúrgia de les Hores, si és un dels mitjans que té l'Església per fer comunitat, fins i tot en la distància?

En un dels articles més recents hem parlat de la importància d'adaptar-se a allò nou (apps, xarxes socials i món digital) i que amb uns criteris ben clars ens poden ajudar a arribar més enllà. Però a vegades també és important apreciar i recuperar allò que tenim des de fa tant de temps, des de les primeres comunitats cristianes, i que ens permeten celebrar el misteri pasqual en comunitat durant tot el dia i cada dia.

És per això que dedicarem una sèrie d'articles a parlar de la Litúrgia de les hores: ¿d'on ve?, ¿com funciona?, ¿què se celebra?, etc., d'una manera similar al que vam fer fa temps amb la celebració eucarística (per veure els articles cliqueu [aquí](#)).

Com sempre, trobareu tots els materials consultats per escriure aquests articles i altres materials d'interès a l'apartat "Per saber-ne més", que trobareu a l'esquerra d'aquesta pàgina si ho llegiu a través de l'ordinador o després dels comentaris si ho llegiu a través del mòbil.

Què és: una petita introducció

Els primers cristians, amb el desig de pregar sempre sense defallir, es reunien per resar a l'alba i al vespre, i posaven en mans de Déu la jornada que començava per un costat, i, per l'altre, presentaven a Déu el dia viscut.

Amb el pas del temps, aquesta pregària es va anar ampliant i estenent a altres

moments del dia. Però, de mica en mica, aquesta celebració es va anar centrant gairebé exclusivament en els ministres ordenats –bisbes, preveres, diaques– i en els religiosos i religioses.

El Concili Vaticà II va recordar que aquesta pregària pertany a l'Església, és a dir, a tots els seus membres independentment de la seva condició eclesial (ordenats, religiosos i laics). I va ser reformada perquè tornés a ser l'oració del poble cristià, l'oració que, de manera pública i comunitària, l'Església –tots els batejats– dirigeix a Déu en els principals moments de la jornada per santificar el curs sencer del dia i de la nit, seguint l'ideal espiritual proposat pel Senyor: l'oració constant (cf. Lluc 18,1).

Això va fer que es tornés a recuperar en molts llocs i que els laics tornessin a practicar-la. Cada vegada hi ha més grups parroquials que es reuneixen per celebrar-la, es pot sentir per la ràdio, i es pot seguir altres mitjans digitals, com l'app del CPL (per descarregar de manera gratuïta l'app de la Litúrgia de les Hores del CPL [cliqueu aquí](#)). És a dir, de mica en mica s'ha anat integrant en la vida quotidiana dels cristians.